

Michael Cobabus

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Michael Cobabus, S.S.
Theol. D. & Prof. Cives Academicos ab Impio, & insano Bacchanaliorum Festo
Serio dehortatur & Ad devotam Passionis, & mortis Filii Dei meditationem
Officiose, & peramanter invitat : [P.P. sub sigillo Rectoratus, die IX. Febr. Anno
1673.]**

Rostochi[i]: Kilius, [1673]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735990514>

Druck Freier Zugang

PROGRAMMA

^{Quo}
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
MICHAEL COBABUS,

S.S. Theol. D, & Prof.

Cives Academicos

ab
Impio, & infano

BACCHANA-
LIORUM

Festo Serio dehortatur

☉
Ad devotam Passionis, & mortis Filii DEI
meditationem

Officiosè, & peramanter invitatur.

ROSTOCHL.

TYPIS JOHANNIS KILII, UNIVERSIT. TYPOGR.

R. U. - Progr. 1673

Nter omnia fidei Christianæ
mysteria nullum cognitionis
majestate est sublimius, nullum
utilitate, ac fructu facundius,
quàm admirandum DEI opus,
& consilium de generis humani
redemptione factâ filii DEI Do-
mini nostri Jesu Christi acerbis-
simâ passione, & morte cum sen-
su iræ Divinæ, atque cruciatuum infernalium horrore
conjunctâ. Hæc efficax est ad curanda conscientia
vulnera, & salutis nostræ unica scaturigo, lassorum,
& afflictorum ultimum refugium, solidumquè funda-
mentum, quod in persecutionibus, aliisque malis, &
ipsa denique morte consolationem toto pectore am-
plectendam nobis abunde exhibet. *Cruce Christi, præ-
clare ait Augustinus, nobis totius causa beatitudinis est:
hæc nos à cecitate liberavit erroris: Hæc à tenebris reddidit
luci: hæc debellatos reddidit quieti: hæc alienos DEO con-
junct: longè constitutos proximos presentavit: hæc pere-
grinantes cives ostendit: hæc discordiæ amputatio est: hæc pa-
cis firmamentum: hæc donorum omnium abunda largitio.*
Nulla spes foret justificationis, ac liberationis à morte,
salutis

UNIVERSITÄT ROSTOCK
BIBLIOTHEK

salutis, & vitæ æternæ, nisi filius DEI in hominum locum esset substitutus, & execrationi Divinæ obnoxius factus suâ morte, & sanguine pretioso peccatorum remissionem humano generi sub mortis maledictione, propter peccata concluso, perfectissimè acquisivisset. Quod enim turpe, & indecorum est, ab eo vi naturalis suæ bonitatis, & sanctitatis DEUS perpetuò abhorret, & peccatum, quo reatus, vel obligatio ad pœnam contrahitur, suâ naturâ abominatur, peccatoresquè quatenus tales, & prava sectantur, odio habet, atque vi vindictæ Divinæ pœnam à legis transgressoribus justissimè exigit, neque absque satisfactione pro peccatis quæquam impunitum dimittit. Peccata igitur non tantum impediunt spem remissionis peccatorum, & studium emendandi vitam; sed etiam causa sunt meritoria passionis, & mortis Christi; quem DEUS proposuit in veteri, & Novo Testamento propitiationem per fidem in sanguine ejus; In illo, justitiam ut ostenderet suam per remissionem peccatorum præcedentium; in hoc verò ad demonstrandam justitiam suam per remissionem peccatorum præsentitempore, ut sit ipse justus, & justificans eum, qui est ex fide JESU. Hic pro impiis, vel impiorum loco liberrima voluntate est mortuus, & verè languores nostros tulit, atque dolores nostros ipse portavit, vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis super eum, & livore ejus sanati sumus, in quo Dominus posuit iniquitates omnium nostras, & per

per quem reconciliata, instaurata, & pacificata sunt omnia, sive quæ in cælis, sive quæ in terris sunt. Quemadmodum enim merito transgressionis, & inobedientiæ unius hominis omnes morti, & condemnationi eramus obnoxii; sic merito mortis, & obedientiæ Christi, qui legis execrationem in se derivavit, peccatis expiatis, Deoque reconciliato, a morte, & condemnatione liberamur, vitamque æternam consequimur. Tanta virtus, & efficacia est crucis, & mortis Christi, ut ad sanitatem, & remedium non solum præsentis & futuri; sed etiam præteritorum seculorum sufficiat, & longissime abundet. *Si enim sanguis taurorum, ait Epistola ad Hebræos, & hircorum, & cinis iuvenca aspersus inquinatos sanctificat ad carnis puritatem; quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum æternum semet ipsum obtulit inculpatum DEO, purgabit conscientiam vestram à mortuis operibus ad serviendum DEO vivo.* Etsi igitur nullum anni tempus præterire debebat, quo non ineffabilis benignitatis Servatoris nostri memoriâ devoto pectore adficiamur, nulla tamen rotius anni parte studio ardentiori id facere convenit, quam hoc quadragesimali tempore. Ad ejus autem meditationes ut Christiani expeditiores, atque alacriores redderentur, & pectoris contritio, precesque essent ardentiores, veneranda antiquitas salutari, gravique consilio instituisse videtur solemne dierum quadraginta jejunium, vel abstinentiam ab omnibus, quæ cum saturitate, & te-

lumen-

mulentia conjuncta sunt. Quæ moderatio incibomendo sicut paulatim in superstitionem degeneravit, apud illos, qui jejunii rationem in ciborum discrimine, & abstinentia à sola carne, consistere arbitrantur; Interea autem piscium varietate liberius, & delicatius perfruuntur, & appetitum inordinatè explent; ita apud nos omnis jejunandi, effrenesquè appetitus carnis domandi consuetudo, omnisquè disciplinæ Ecclesiasticæ usus exulat, adeoque ut nomen jejunii tantùm retineatur, res ipsa, verò prorsus esse desierit. Ita pium, & religiosum Ecclesiæ institutum impiorum hominum, superstitione, & vanitate est depravatum, ut quamplurimi, loco securitati carnali, & veterino dato, ad Orgia, vel Bacchi sacra cæco impetuant, atque descedant, & se vix leviter maximarum rerum curâ adfici, vel nunquam, vel oscitanter passionis, & mortis Christi veram, & salutarem notitiam expectere, suis turpissimis moribus satis superque testatum faciunt. Quæ morum, intemperies, & supina securitas, sicut autorem habet ac ducem Diabolum humani generis juratum, & capitalem hostem, dolis versutissimum, & in omnes partes variabilem; ita Christianæ professionis homine indignum est Orgia celebrare, & impuri illius Spiritus raptum sequi, & præsens
tempus

tempus otio, & commestationibus transigere.
Tantum igitur abest, ut Academici ordinis personæ, quæ liberalium, ingenuarum, honestarum, & optimarum artium, ac disciplinarum studio, ac nomine censentur, à Diabolo se duci, & rapi patiantur ad Bacchanaliorum festum celebrandum, ut etiam ex formula, & præscripto Servatoris nostri, cui in baptismo nomen professi sumus, vitam suam instituant, & ad subeundum crucis onus, ac probrum sese maturè præparent, Christi vulnera contrito pectore, & vera animi fiducia reverenter inspiciant, atque exosculentur, eaquè agant, quæ DEUS præcepit, recta ratio, & misera Ecclesiæ Christianæ facies, aliaquè innumera suadent, ne querela illa S. Hieronimi apud nos jure audiat, & repetatur: *Omnis creatura compatitur Christo patienti: Solus miser homo non compatitur, pro quo solo Christus passus est.* Ecce homo! Judex vivorum & mortuorum propter tua peccata in vincula conjicitur: ad iniquum judicem rapitur; ludibrio habetur: Spinis coronatur; à Iudice mortali judicatur: In crucem agitur: Clavis configitur: Hasta vulneratur. Quid autem tu pateris propter nomen Christi? quam contumeliam, & injuriam patienter suffers, ut demonstres, te esse verum Christianum,

num, qui cum Christo patitur, & vehemenri de-
fiderio expectat revelationem filiorum DEI? Do-
let Dominus non sua, sed nostra vulnera: flagel-
lis caesus: Spinis coronatus: Clavis confossus:
Cruci affixus: Opprobriis saturatus: Omnium
dolorum immemor exclamat: Pater ignosce il-
lis. Audiant hoc qui nolunt deponere & abjicere
cor fastu inflatum, linguam virulentam, animum
amarulentum, calamos veneno, felle, convitiis,
& mendaciis tinctos, neque exemplo Christi ma-
lum bono vincere, neque proximi charitate mo-
veri. Audiant hoc, qui vociferationibus, impre-
cationibus, calumniis, & similibus, pias mentes
graviter offendunt, & luxuria, omniumque ge-
nerum vitiis diffluunt. O *duri*, pio Zelo excla-
mat Bernhardus, *Indurati*, *Obdurati filii A-*
dam, quos non emollit tanta flamma, tanta benigni-
tas, tam ingens ardor amoris, tam vehemens amator.
Quibus cognitis, & præmissis, nostri erit officii ma-
jorum nostrorum mandata vobis, Cives Acade-
mici, in mentem revocare, & unumquemque
suarum partium commune facere, atque ad stu-
dium temperantiæ, patientiæ, modestiæ, hone-
statis, & pietatis etiam atque etiam cohortari; ve-
strarum autem partium erit cultui Divino fre-
quenter interesse, conciones sacras attentis, & re-
ligiosis auribus audire, ut vera, & seria agnitio
hou-

horrendæ DEI iræ adversus peccata in vobis accendatur, & rursus vera fiducia misericordiæ, ac remissionis peccatorum, & gratitudo ardens pro tanto filii DEI amore, & beneficiis in vobis excitetur. Quamobrem unumquemque nostræ jurisdictioni subiectum monemus, & hortamur, ut hisce imprimis diebus, quamvis semper id sit faciendum, reprimat, ac detestetur omnem impietatem, turpitudinem, violentiã, & id genus alia flagitia. Ingenui omnes, qui sciunt, quod DEO servire sit summa libertas, intra limites vocationis, & officii manebunt; legibus Academicis parebunt, & piis monitis locum daturi heluonum consortia devitabunt, ac tempus insequens quadragesimale totum studiis honestis, ac sacris meditationibus acerbissimæ Passionis & mortis Christi consecrabit. Quod ut studiosè faciant omnes ac singuli, DEUS, qui omnia videt, & audit, quæ à nobis omnitempore, & loco geruntur, seriò efflagitat, & mandat. Ipsam & salutarem agnitionem iræ, ac misericordiæ suæ erga nos miseros peccatores in passione, & morte filii DEI omnium illustrissimo testimonio demonstratæ, & ardentiores grati pectoris motus in nostris animis inflammet, ut gratias filio DEI, salutis nostræ auctori, toto pectore agamus, & indefinenter oremus, ut veram pœnitentiam, fidem, & obedientiam gratam in nostris cordibus accensam augeat, & confirmet.

P. P. sub sigillo Rectoratus, die IX. Febr. Anno 1673.

